

20^ο ΤΟΥΡΝΟΥΑ "ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ"

ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2013

18:00 Ο.Φ. Γέρακα – Πανερυθραικός Α.Σ

20:00 Σ.Α. Κολεγίου Αδηνών – Σ.Π.Α Καρδίτσας

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2013

17:00 Αγώνας για 3η – 4η δέση

- Τιμητικές απονομές σε παλαιούς αδλητές για την πολύτιμη προσφορά τους

19:00 Αγώνας για 1η – 2η δέση

- Απονομή επάθλων στις νικήτριες ομάδες

Λίγα λόγια για τον Στέλιο μας...

Και φτάσαμε στο 20o Τουρνουά... πέρασαν κιόλας σχεδόν 20 χρόνια από εκείνο το χρόνο και συννεφιασμένο πρωινό του Γενάρη του '94 όταν η αναμενόμενη ειδηση της απώλειας του Στέλιου βρήκε την ομάδα να ταξιδεύει για να αγώνα στα Χανιά... Αλησμόντες στιγμές λύπης και πόνου για τον χαμό ενός φίλου, ενός δασκάλου, ενός ανθρώπου που ήταν το σημείο αναφοράς για την ομάδας μας και για το αθλητισμό της Νέας Ερυθραίας.

Όταν φεύγαμε για τη Κρήτη "έφυγε" και αυτός για το δικό του μακρινό ταξίδι αφού πρώτα νοερά μας αποχαιρέτισε και μας ευχήθηκε για τελευταία φορά "καλή επιτυχία". Την ώρα που όλη η πόλη τον συνόδευε στη τελευταία κατοικία του, η ομάδα του, τα παιδιά του νικούσαν στα Χανιά και του αφιέρωναν τη νίκη αυτή όπως και όλες τις άλλες που θα ακολουθούσαν. Η ανοδική πορεία της ομάδας που είχε ξεκινήσει το 1989 θα συνεχιζόταν, δυστυχώς χωρίς την φυσική του παρουσία αλλά με οδηγό τις διαχρονικές ιδέες του που μας είχε εμφυσήσει για την αξία του υγιούς αθλητισμού.

Υπάρχουν δεκάδες γεγονότα που θα μπορούσα να θυμηθώ και αναφέρω για τον φίλο μου Στέλιο στα 16 χρόνια που είχα τη τύχη να ζήσω κοντά του, σταχυολόγω μερικά :

- Την απίστευτη αγάπη του για τους μικρούς αθλητές της ομάδας, το τμήμα μίνι-βόλεϊ που ήταν ο έρωτας του. Δεν έλειπε ποτέ από προπόνηση τους, τα μάζευε κάθε Σάββατο και Κυριακή πρωί στις 8.00 με το μικρό ασημί στάρολετ του από τα σπίτια τους για να τα μεταφέρει στο Ζηρίνειο να κάνουν προπόνηση και να μάθουν τα μυστικά του αθλήματος.

Μετά το τέλος της προπόνησης πάντα θα τους μιλούσε για τις αξίες του αθλητισμού και για την μεγάλη του αγάπη, το βόλεϊ. Πάντα μας έλεγε και πίστευε ότι πρωταρχικό καθήκον του κάθε προπονητή είναι να "στάξει 2 σταγόνες αγάπης για το βόλεϊ" στη καρδιά του κάθε αθλητή, γιατί τότε θα έχει πετύχει να τον κερδίσει για πάντα...

- Ο Στέλιος έχασε τη μάχη με το καρκίνο αλλά δεν νικήθηκε ψυχικά ποτέ. Ήταν χειμώνας του 1993, προπονούσα τότε εγώ την ομάδα στο μικρό κλειστό γυμναστήριο στο ποδοσφαιρικό γήπεδο, άνοιξε τη πόρτα, μπήκε και μας πλησίασε για να μας μιλήσει:

"Παιδιά εγώ φεύγω, πάω Λονδίνο για να παλέψω να γίνω καλά, θα λείφω λίγο καιρό αλλά εσείς εδώ, προπονήσεις, μην χαλαρώσετε... Θα μαθαίνω τα νέα σας." Μετά από λίγους μήνες "έφυγε" για πάντα.

- Καλοκαίρι 1989, κάναμε βόλτα στην Κωνσταντινουπόλεως, στο δρόμο που έμενε και μου έλεγε:
"Το όνειρο μου είναι κάποτε να αποκτήσουμε ένα κλειστό γυμναστήριο στη Νέα Ερυθραία και να μην παρακαλάμε το Ζηρίνειο και την Πολιτεία για μια προπόνηση, η ανδρική μας ομάδα να αγωνίζεται στην Α' Αθήνας και η παιδική ή εφηβική μας ομάδα να έχει κατακτήσει ένα πρωτάθλημα Αθήνας".

Το 1990, ένα χρόνο μετά, η Παιδική μας ομάδα κατέκτησε τη 2η θέση στην Ελλάδα, η ανδρική ανέβηκε στην Α' Αθήνας και το 1991 στη Γ' εθνική. Μέχρι το 1993 η Νέα Ερυθραία είχε αποκτήσει 2 κλειστά, ποτέ όμως δεν μπορούσε να φανταστεί ότι το ένα θα έπαιρνε το όνομα του...

Σκέφτομαι σήμερα πόσες φορές έχουν πραγματοποιηθεί τα όνειρα του... 22 αναπτυξιακά πρωταθλήματα Αθήνας, 20 φορές οι αναπτυξιακές ομάδες μας κατετάγησαν στις 4 καλύτερες στην Ελλάδα κατακτώντας 11 Πανελλήνια μετάλλια. Η ανδρική μας ομάδα έφτασε να αγωνίζεται το 2005 στην Α1 εθνική.

Όλα αυτά του τα αφιερώνουμε γιατί αν δεν υπήρχε αυτός... δεν θα επήρχαμε εμείς... δεν θα είχαν γίνει όλα αυτά! Φίλε μου Στέλιο, έφυγες πολύ νωρίς, όμως καταφέραμε κάτι σπουδαίο, να χαράξουμε την πέτρα της ζωής πολλών ανθρώπων, κάτι που λίγοι το καταφέρνουν και σήμερα τα παιδιά σου ο Σταύρος, ο Λάμπρος, ο Μπάμπης, ο Ανδρέας, ο Τάκης, ο Μιχάλης, ο Μάρκος, ο Κώστας, ο Χρήστος, ο Γιάννης, ο Θόδωρος, ο Γιώργος, ο Μάνος, ο Αντώνης, ο Νίκος, ο Βασίλης σε ευχαριστούν για τα "μαθήματα ζωής" που τους έδωσες.

Παραθέτω ένα μικρό απόσπασμα για τη προσωπικότητα του, γραμμένο το 1994 από τον Αντώνη Γουρουντή (έναν από τους πρώτους αθλητές του), που δημοσιεύθηκε στο έντυπο για 1ου τουρνουά “Σ. Καλαϊτζή”:

Τι μπορεί να πει κανείς για το χαρακτήρα του και για την προσφορά του. Από ’κείνους τους ηρωικούς καιρούς του ’78 που ο Στέλιος αποργημένος με τους άγνωστους σ’ αυτόν κανόνες του βόλεϊ, ακολουθούσε την ομάδα, με κρύα και βροχές, σε παιδικές χαρές και ανοικτά γήπεδα σ’ όλη την Αθήνα, πέρασαν χρόνια και κανείς δεν θα μπορούσε να φανταστεί τι επρόκειτο να συμβεί στο μέλλον. Από αμήντος "περαστικός" παράγοντας, όπως τόσοι και τόσοι, κατάφερε να γίνει η αυτία να ρίζωσει το βόλεϊ στην πόλη μας και αντός ο ίδιος να εξελιχθεί σε κορυφαίο παράγοντα, φτάνοντας σαν μέλος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Πετοσφαίρισης μέχρι και την προεδρία της

Πειθαρχικής Επιτροπής Διαιτησίας της. Για όσους τον έζησαν από κοντά ήταν απόλυτα φυσιολογική η εξέλιξή του, μας και πίσω από τον ήπιο και συγκαταβατικό χαρακτήρα του, έκρυψε ένα μαχητή που κατάφερνε να ισορροπεί σε όλες τις δύσκολες καταστάσεις. Αν δεν ήξερε κανείς ότι ήταν ένας τραπεζικός υπάλληλος, σίγουρα θα νόμιζε ότι είχε να κάνει με κάποιον «φτασμένο» σύμβουλο δημοσίων σχέσεων. Καταλυτικός όταν έπρεπε και αποφασιστικός όταν χρειαζόταν, ήξερε πότε θα μιλήσει και τι θα πει σε προπονητές, παράγοντες και παίκτες, ήταν, όπως χαρακτηριστικά ειπώθηκε, «η τέλεια παρουσία παράγοντα στις αποστολές». Ήξερε να διαλέγει συνεργάτες και πρόφθασε να δει το βόλεϊ της Ερυθραίας σε μια Εθνική κατηγορία στους άνδρες, μια 2η θέση για τους Παίδες και μια 4η θέση για τους Εφήβους στην Ελλάδα. Πράγματι η συνέχεια της ακούραστης προσφοράς του, ακόμη και κατά την τριετή περίοδο της ασθένειάς του, την οποία υπόμεινε με θάρρος και στωικότητα, ήταν εντυπωσιακή! 16 χρόνια στο τμήμα Βόλεϊ δεν το εγκατέλειψε ποτέ ακόμα και όταν “έφευγε”...

Ο Στέλιος Καλαϊτζής έφυγε από κοντά μας για πάντα το Γενάρη του ’94, σε ηλικία μόλις 47 ετών. Όμως όσο η μπάλα θα χτυπάει στο παρκέ η μνήμη του δεν θα ξεχαστεί ποτέ.

Όλοι εμείς που ζήσαμε μαζί του έχουμε χρέος να συνεχίσουμε το έργο του για τον αθλητισμό και τα παιδιά, όσο δύσκολοι και αν είναι οι καιροί, όσο και αν οι αριθμοί, τα χρήματα, τα μνημόνια έχουν μαυρίσει τη ψυχή μας, όσο και αν η ακολουθούμενη σήμερα πολιτική οδηγεί τον ερασιτεχνικό αθλητισμό στο αφανισμό...

Άγγελος Κυριακίδης

Συνεχίζουμε
το έργο του “Στέλιου”...
Στηρίξτε μας!

ΟΜΑΔΕΣ 20ου ΤΟΥΡΝΟΥΑ “ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ”

Ο.Φ.ΓΕΡΑΚΑ

Πάνω από αριστερά: Βασίλης Καρακόνης (βοηθός προπονητή), Βασίλης Πανδής (προπονητής- Κεντρικός), Δήμος Διονυσόπουλος (πασαδόρος), Νίκος Ιωάννου (ακραίος), Παναγώτης Μουτουσίδης (ακραίος), Γιάννης Στυλιανού (διαγώνιος), Αλέξανδρος Μπισμπίκας (Κεντρικός), Λευτερης Ταβλαδάκης (Κεντρικός), Μανώλης Κολιάμπης (διαγώνιος)

Αριστερά από κάτω: Ανδρέας Δρακόπουλος (διαγώνιος), Παναγώτης Φωτιάδης (ακραίος), Παναγιώτης Παπαδέας (πασαδόρος), Κώστας Παλαιολόγος (λίμπερο), Βασίλης Χείλας (διαγώνιος), Γιώργος Μπαλαγάνης (Κεντρικός), Χρήστος Ρούσσος (λίμπερο)

Σ.Α.Κ.Α.

Πάνω από αριστερά: Χατζηαντωνίου Άκης (Α' Προπονητής), Χριστοφίδης Χ., Μάντζος Γ. (Αρχηγός), Μιχαλόπουλος Γ., Μεσσάλας Α., Σωτηρίου Κ., Σουγιουλτζής Α., Πολυμερόπουλος Β., Αρμόνης Π. **Αριστερά από κάτω:** Αριστόπουλος Α., Ρεστέμης Λ., Χαλκούσης Γ., Τατούλης Π., Μπούρας Α., Τρανός Ι.

Σ.Π.Α.Κ.

Πάνω από αριστερά: Φώτης Αλεξίου (παίχτης-προπονητής Β), Νίκος Καραγκιόζης, Τάσος Παπαγεωργίου, Αλέξανδρος Χήρας, Αντώνης Θάνος, Σταμάτης Νεδιλάκης (παίχτης - προπονητής Α).

Αριστερά από κάτω: Κώστας Βλαχόπουλος, Θανάσης Αλεξίου, Βαγγέλης Ντάκουρης, Παυσανίας Αντωνίου, Άκης Μαλλιώρας, Μάκης Κολτσιάκης.

ΠΑΝΕΡΥΘΡΑΪΚΟΣ Α.Σ.

Πάνω από αριστερά: Μπίκινης Διονύσης (έφορος), Χατζηπέρος Μιχάλης (προπονητής), Τιάκας Δημήτρης, Σπανός Νίκος, Αδαμόπουλος Παναγώτης, Κίγκας Κώστας, Παπασιδέρης Δημήτρης, Κωστόπουλος Βασίλης, Γκούνης Μιχάλης, Τοπαλίδης Κώστας

Αριστερά από κάτω: Μπιλλήρης Φερνάντο, Πολυμερόπουλος Νίκος, Κατσαούνης Γιώργος, Γκόρτσανιού Ανδέας, Παπασιδέρης Γιώργος, Λέπουρας Θανάσης, Αθανασιάδης Αλέξανδρος